

LELKIPÁSZTORI LEVÉL

Római Katolikus Egyházközség Vác - Felsőváros Plébánia
2018. PÜNKÖSD

**„Ahol
az Úr Lelke,
ott a
szabadság.”**

A feltámadt Jézus, a Lélek révén működik a történelemben, különösen a keresztény közösségben. Nem kívülről ránk erőltetett törvények vezetnek bennünket, nem vagyunk rabszolgák, akiket meggyőződésük ellenére és beleegyezésük nélkül kényszerítenek a parancsok. A keresztényt saját belső életének lényege mozgatja, melyet a Szentlélek ültetett a szívébe a keresztség által. A Lélek hangja vezet. Maga az Úr az, aki Szentlelke által eljön, hogy bennünk éljen és cselekedjen, élő evangéliummá alakítson minket. Tudjuk viszont, hogy ahhoz, hogy a Szentlélek működjön, teljes készséggel kell hallgatnunk Őt. Készen arra, hogy – ha szükséges – megváltoztassuk gondolkodásmódunkat, és teljesen azonosuljunk azzal, amit mond. Meg kell tanulnunk határozott nemet mondani a rosszra, ami a szívünkben születik, valahányszor engedünk a kísértésnek, és olyan viselkedést veszünk fel, amely nem az Evangélium szerint való. És meg kell tanulnunk biztos igent mondani Istennek mindig, amikor arra hív bennünket, hogy igazságban és szeretetben éljünk. Így felfedezzük majd a kereszt és a Lélek közötti kapcsolatot, ok-okozati összefüggést. Minden vágás, minden metszés, minden önzésünkre kimondott nem, új fény, béke, öröm és szeretet forrása lesz, belső szabadság és önmegvalósítás: kitárt kapu a Lélek előtt. Így Ő ebben a pünkösdi időszakban még bőségebben el tud árasztani ajándékaival, és vezetni tud bennünket: Isten igaz gyermekei leszünk. Egyre inkább megszabadulunk a rossztól, és egyre szabadabbak leszünk a szeretetre.

Tibor atya

Pál Feri atya gondolatai Pünkösdről.

A Szentlélek át fog bennünket alakítani. A Lélek formál minket, s mondhatjuk azt, hogy a Szentlélek elsősorban és alapvetően az által szentel meg minket, hogy az istenismeretnek a mélysegeit sokkal inkább mélységgé teszi bennünk, mint ahogyan az addig volt. Elmélyíti bennünk az Isten ismeretét, az Istennel való kapcsolatunkat.

Az Istennel való kapcsolatunk egy folyamat

Mit jelent az, hogy az Istennel való kapcsolatunk a vallástörténet során, de egyébként a saját személyes üdvösségünk történetében is egy folyamat? Amire például nézhetünk úgy, hogy van annak három elég világos jellemző állomása.

A gyermeki hit

Az első állomás úgy ragadható meg, ez a gyermeki hitvilágunk, mikor azt mondjuk: „Istenem, segíts nekem, hogy semmi baj engem ne érjen! Óvj meg engem minden rossztól!” Egy kis-

gyerektől egészen természetes, hogy így imádkozik. És akkor Istent olyan valakinek látjuk, aki majd megment és megóv bennünket minden rossztól, másfelel pedig csupa jót ad majd az élet, nyilván Isten által.

Az ifjú kori hit

Aztán, ahogy nőünk föl, tulajdonképpen egy természetes fejlődési folyamatban egyszer csak ezt a fajta hitet kinőjük, és túl leszünk rajta. Akkor elérünk oda, amit leginkább talán úgy nevezhetnénk, hogy a fiatal embernek a hite. Amikor azt mondom „Hát igen, kétség kívül már van annyi élettapasztalatom, látom, hogy az élet ad vegyesen jót meg rosszat. Uram, akkor mármost nem azt kérem, hogy ne érjen engem rossz, mert látom, hogy az természetes, hogy néha ilyen történik velem, néha meg olyan. Azt szeretném Tőled kérni, hogy legyél velem mindig, hogy erősíts meg a nehézségek idején, hogy bátoríts engem, amikor a megpróbáltatások jönnek, hogy adj nekem kitartást.” Ez az ifjú kori hit.

Az érett hit

S aztán, ahogyan tovább fejlődünk, egyszer csak történik bennünk és velünk egy szemléletváltás éppenséggel a Szentlélek révén. Amit Jézusban nagyon

világosan lehet látni, de amit a korabeli emberek nem látnak világosan. Nem is értik. Mondhatjuk most úgy a mai ünneppel összefüggésben, hogy azért, mert még a Szentlélek nem áradt ki rájuk. Ezért az első és a második hitvilágból kiindulva nézik mindazt, ami Jézussal történik, és végül eljutnak oda, hogy „Hát mi ezt nem értjük. Se nem óvta meg, se nem erősítette meg. Hát akkor most ezzel mit kezdjünk?” S a harmadik lépés az, amikor belépünk az érett hitnek a küszöbén. Ez pedig azt jelenti, hogy egyszer csak ezzel a szemléletváltással már nem az foglalkoztat bennünket, mint az első két állomásnál, hogy: „A rossz. A rossztól mentsen meg az Isten!” Másfelől pedig: „A rosszban valahogyan erősítsen meg, hogy mégis csak bele ne pusztuljak!” Egyszer csak ebben a szemléletváltásban elkezd a jó sokkal inkább foglalkoztatni. És azt mondom: „Uram, kérlek szépen mutasd meg a legnagyobb jót, ami csak lehetséges! A legmélyebb jót, a legigazabb jót, azt a szeretetet, ahogyan érdemes szeretni, ezt mutasd meg nekem! És utána légy szíves mondd meg, mennyibe kerül! És akármennyibe is kerül, én azt ki akarom fizetni, mert én mármost

alább nem adom. Kérlek ezért, mutasd meg nekem a te tervedet, a szándéкодat, a vágyadat! Mutasd meg, hogy hogyan érdemes élni! És utána ahhoz adjál erőt, hogy én ebben tudjak létezni!”

Itt már nem a rossz, és a szenvedés, az áldozat és a fájdalom az, ami a középpontban van. De természetesen ezt nem is tagadjuk, hanem egyszerűen csak azt mondjuk „Hát van itt valami, van itt valaki, valami, ami annyira értékes és jó, hogy ezért ezt el fogom tudni viselni, vagy hordozni.” Mégpedig azért is, mert erről a jóról le nem veszem a tekintetemet. Mint ahogyan Szent István diakónus, az első vértanú ahogyan éppen megölik, azt mondja „Hát én továbbra is látom a megnyílt eget, és ott van Jézus.” És ez erőt tud adni valakinek, hogy azt mondja „Jó, akkor most ezt is megtehetitek.”

Német Katolikus Missziós Kiáltvány:

Emberi léptékkel mérve az egyház Németországban, Ausztriában és Svájcban néhány éven belül aligha játszik társadalmilag észrevehető szerepet. A Ferenc pápa által emlegetett „*hit erőziójától*” szenvedünk. Tudjuk, hogy hazánk missziós orszaggá vált. Készen állunk a küldetésre. Szeretnénk, ha hazánk megtalálná Jézust. Hívunk mindenkit, hogy velünk együtt vegyen részt egy imahullámban. Azokat szeretnénk összehozni, akik bátrak a szokatlan lépések megtételére.

Ferenc pápa: *”Olyan missziós választásról álmodom, amely képes átformálni mindent, hogy a szokások, stílusok, időbeosztások, nyelvezetek és minden egyházi struktúra inkább a mai világ evangelizálására alkalmas csatornává váljon, mintsem az önfenntartás eszköze legyen. A struktúrák megújítását, melyet a lelkipásztori megtérés követel, csak ilyen értelemben lehet venni: úgy kell eljárni, hogy ezek a struktúrák mindinkább missziós jellegűvé váljanak. Így a rendszeres lelkipásztorkodás minden szinten kifelé terjedőbb és*

nyitottabb legyen, a lelkipásztorkodás aktív szereplői pedig legyenek a „kilépés” szüntelen állapotában. Ekként segítse elő mindazok pozitív választát, akiknek Jézus felkínálja barátságát” – szól Ferenc pápa: Az evangélium öröme kezdetű apostoli buzdítása (Evangelii Gaudium, 27). Sok püspök követi, és megerősítette a felhívását. Alábbi nyilatkozatunkkal támogatjuk őket.

1.

Az a vágy vezet minket, hogy az embereket Jézus Krisztushoz fordítsuk. Már nem elég katolikusként szocializálódni. Az egyháznak ismét arra kell törekednie, hogy az emberek egyértelmű döntés alapján Jézus Krisztusnak szenteljék életüket. Nem intézményi vagy kulturális formában, hanem közösségként, amelynek Jézus a központja. Azok, akik személyes Uruként követik Jézus Krisztust, másokban is felizzítják Jézus szenvedélyes követését.

2.

A misszionálás legyen az abszolút elsődleges. Az egyház pénzügyi és humán erőforrásait összpontosítsák az evangelizációra. „A zarándok Egyház (lényegileg), [...] missziós természetű.” (II. Vatikáni Zsinat) Jézus ezzel bízta meg barátait: *Menjetekek tehát, tegyétek tanítványom-má mind a népeket!* (Mt 28,19) Annak az egyháznak, amely nem örül, és nem győz meg mindenkit, nincs küldetése; elveszíti okát és célját. Semmit sem tud mondani. Egyre csökken ahelyett, hogy növekedne. Ez a mi hazánk esetében ezt jelenti: Az egyház küld, vagy megszűnik.

3.

Hisszük, hogy soha nem volt akkora esélyünk, mint most. A magán és közös remény hiánya a világban napról napra nő. Sok kereső olcsó válaszokkal is megelégszik. A legnagyobb remény azonban már a világon van. Az evangélium mit sem veszített vonzerejéből. Mi keresztények azért vagyunk, hogy megosszuk ezt a reményt ahelyett, hogy megtartanánk magunknak. Ahol ez megtörténik, az embereket arra csábítja, hogy keresztények legyenek. Világszerte 200 millió

keresztényt üldöznek azért, mert nem hagyják el Jézust, egyetlen reményüket.

4.

Mindenkihez szólunk, különbségtétel nélkül (hiszen Jézus sem tett különbséget az emberek között). Elmegyünk a keresztényekhez, nem keresztényekhez, más vallásúakhoz és nem hívőkhöz is. Nincs senki, akiért Jézus nem halt meg, és aki ne akarná megismeri őt. Isten a „szeretet” (1Jn 4,16), és azt akarja, hogy „minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére.” (1Tim 2,4) Mi is ezt szeretnénk.

5.

Hisszük, hogy küldetésünk olyan erős lesz, mint az imáink. A miszszionáriusi megújulás nem kezdődhet másként, csak böjttel és az imádság megújulásával. Isten, aki szenvedélyesen szereti az embereket, cselekedett és cselekszik, ha személyesen és teljes szívvel hívjuk. Csodák fog-

nak történni. Isten behatol az emberbe álmokban és belső sugallatokban. „Nem félünk kérni Istentől a legnehezebb dolgokat, mint a nagy bűnösök vagy egész népek megtérése” (Charles de Foucauld).

6.

Köszönjük a nem katolikus keresztényeknek, hogy olyan odaadóan térítenek, keresztelnek és vezetik az embereket Jézushoz. Mi katolikusok, tapasztaljuk hűségüket a Szentíráshoz és szilárd elkötelezettségüket Jézushoz. Nagyra értékeljük a reformáció pozitív hatását. Szeretnénk alázattal tanulni – főleg és pontosan a szabadegyházaktól is –, és együttműködni testvéreinkkel az ökumenizmusban, hogy misszionáriussá válhassunk. Tudjuk, hogy a világ csak akkor találhatja meg Krisztust, ha újra megtaláljuk az egységet, és ha ezt már ma elkezdjük gyakorolni imában és misszióban (vö: „Legyenek mindnyájan

egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is egyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” Jn 17,21).

7.

Újra fel kell fedeznünk a hit tartalmát, világosan és bátran hirdetnünk kell, legyen az „akár alkalmas, akár alkalmatlan”. (2Tim 4,2). Isten kinyilatkoztatásán keresztül kaptuk, és megtaláljuk a Szentírás eredeti szövegében, amit élőben közvetít az Egyház, ahogy a katekizmus tanítja. A hit titkait teljes mértékben, hiánytalanul, racionális világossággal és a megváltottak örömeivel kell hirdetni. Ragyognunk kell. Amikor a hitet hirdetjük másoknak, nem lehetünk dilettánsok. Először ki kell dolgoznunk magunknak az életünket, szeretetünket és tudásunkat. A hittérítő hivatása megköveteli a hit újratanulását, mert elfelejtettük, mit jelent misszionáriusnak lenni.

8.

Misszionálni, és nem kioktatni akarunk. Jézus küldetésének teljesítése mindig a meghívás jellegével jár. A hittérítésben benne van az a vágy, hogy megosszuk saját örömünket másokkal; ez egy ingyenes,

tiszteletteljes ajánlat a szabad embereknek. A hittérítő az emberek lábát, és nem a fejét mossa meg. Nem rábeszéléssel, nyomásgyakorlással, kényszerrel vagy erőszakkal. A keresztény nemcsak toleráns a másként gondolkodóval szemben, hanem a vallásszabadság elkötelezettje. A keresztény hit igazságát agresszió nélkül képviseljük. *„Szelíden, tiszteletet tanúsítva és jó lelkiismerettel tegyéttek.”* (1Péter 3,16) Nem maradhatunk csöndben abban a reményben, hogy betölt minket.

9.

A hittérítés „demokratizálására” van szükségünk. Senki sem mondta, hogy a misszionálás küldetése, amit Jézus ránk hagyott, csak szakemberekre, hivatalos kinyilatkoztatókra, teológusokra, klerikusokra és rendtagokra korlátozódik. Krisztus minden megkereszteltet megbízott ezzel. A misszió nem korlátozódik bizonyos (nem keresztény) országokra, kultúrákra és / vagy vallásokra. A küldetés mindenkor és bárhol érvényes. Ez az összes keresztény hatalmas, gyakran elfeledett feladata minden országban és kultúrában.

10.

Magunkat is az evangélium öröme kell térítenünk, hogy másokat Jézushoz vezessünk. Amikor gondolkodásunkban, cselekedeteinkben és érzéseinkben általában alkalmazkodunk a humanista főáramhoz, határozott erőfeszítést kell tennünk, hogy, mint XVI. Benedek pápa mondja: mi legyünk a „a világ világossága”. Csak a Szentlélektől betöltött „új emberként” lehet misszionárius arcélünk. De számítanunk kell arra, hogy a fölbuzdulásból nem mindig lesz sikertörténet. De a Jézusért vállalt hűség és örömteli tanúságtételből – a szenvedés és ellenállás ellenére – olyan szépség sugárzik, amely előbb-utóbb gyümölcsöt terem.

Kezdeményezők: Dr. Johannes Hartl / Imádság Háza (Augsburg), Dr. Karl Wallner Ocist. / Missio Österreich, Bernhard Meuser / YOUCAT Foundation, Dr. Benedikt Michal / JAKOB Österreich, Paul Metzlaß, német teológus, Martin Iten / Fisherman.
FM/ARGE WJT

Brenner János boldoggá avatására

Brenner József, a Szombathelyi egyházmegye helynöke előadást tartott testvére, Brenner János életéről és vértanúságáról. A továbbiakban Brenner József plébános előadásából olvashatunk rövid kivonatot:

„Ki volt Brenner János?”

Szombathelyen született 1931-ben. hárman voltunk testvérek, édesapánk mélyen vallásos volt, műszaki ember létére minden-hová magával vitte az imakönyvét, zsebében állandóan ott lapult a rózsafüzér. Később mind három fiúból pap lett. Miután 1952-ben feloszlatták a szemináriumokat, tanulmányaikat mindhárman a Győri Szemináriumban fejeztük be. Jánost 1955-ben megyéspüspöke pap-pá szentelte, és Rábakethelyre helyezte, Dr. Kozma Ferenc plébános mellé.

„Miért haragudtak rá?”

Buzgó lelkipásztori munkáját nem nézték jó szemmel azok, akik az 1956-os forradalom le-verése után legfőbb ellenségei-

ket az egyház papjaiban látták. 1957. december 15-e, szombat; János elkészült a másnapi prédikációjával, amit Gaudete vasárnapján mondott volna el, és nyugalomra tért. A plébánián egyedül volt, mert a plébánosa a filiába ment gyóntatni, és ott is maradt éjszakára. Éjfél körül egy büntetett előéletű 17 éves fiú csöngetett be a plébániára, mondván, hogy nagybátyja a szomszédos Zsida községben halálos beteg. János azonnal felöltözött, a templomban nyakába akasztotta a betegellátó tarsolyát, amelyben az Oltáriszentséget vitte, és kísérijével elindultak a dombtetőn keresztül vezető gyalogúton. Útközben megtámadták, ő próbált menekülni, mert még akkor is az járt a fejében, hogy a haldokló várja a szentségeket. Esélye sem volt a túlerővel szemben, kezét hátra kötözték és miközben ő próbálta védeni a nyakában lévő Oltáriszentséget, két oldalról 32 kés-szúrással, kegyetlen brutalitással meggyilkolták. Még élt, amikor elvonszolták a kápolna mel-

letti száraz kúthoz, amibe bele akarták dobni. Ez már nem sikerült a támadóinak, mert a szomszédos házban lakó család kijött a kutyaugatásra. Azonnal felismerték a káplánjukat, hívták az orvost, a plébánost, és a rendőrséget. Sajnos az orvos már nem tudott rajta segíteni. A plébánosa feladta neki a haldoklók kenetét, a nyakából kivette az Oltáriszentséget. János utolsó hörgése ez volt: „*Istenem segíts!*” 1 nap után az orvos a pajta ajtón felboncolta, majd ruha nélkül kivitték a temetőbe. Temetését 18.-án, az állami hatóságok a kitűzött idő után 1 órával engedték, haza akarták küldeni az embereket, de ez nem sikerült nekik. Abban az évben vele együtt 5 papot gyilkoltak meg, hogy megfélemlítsék az Egyházat.

„Ki gyilkolta meg a papot?”

A Budapesti Legfelsőbb Bíróságnál 50 év után beletekinthették a nyomozati anyagba, de abban az egyik koholt vád következett a másik után, majd ezeket sorra ejtették. Legvégül egy pesti börtönben kiszúrták azt a fiút, aki kicsalta Jánost, és egy koncepció perben ráhúzták a gyilkos szerepét. Igazi gyilkosainak kiléte mind a mai napig ismeretlen.

„Miért volt különleges a halála?”

Azért, mert az Oltáriszentséggel a nyakában gyilkolták meg, ő a magyar Tarzícius. Könyvek is jelentek meg azóta, az életéről: *A magyar Tarzícius, és Első nap az örökkévalóságban* címmel. Hosszú évtizedekig nem volt szabad beszélni Jánosról, képét levették a Győri Szeminárium faláról. El akarták feledtetni a vértanú papot. 1989-ben megépült Rábakethely és Zsida község határában, a jó Pásztor ká-

polna, a vértanúságának helyén. Jánost a Szombathelyi Szalézi templomban helyezték örök nyugalomra, sírján újmisése jelmondata olvasható:

„*Az Istenszeretőknek minden a javukra válik!*” (Róm. 8,28)

*

2018 május 1.-én, Szombathelyen Brenner Jánost boldoggá avatták.

Bérmálás

Április 22-én 17 fiatal és 2 felnőtt testvérünket Beer Miklós váci püspök úr a bérmálás szentségében megerősítette a Szentlélek kenetével. Küldetést adott nekik. A felkészülés alatt igazi közösséggé váltak. Nagy segítség volt ebben Uracs Andris és Dorka jelenléte. A csoport továbbra is együtt marad, hogy szolgálja az egyház közösségét, és a közösségből erőt merítve értékes tagjai legyenek a társadalomnak. A következő írásban a bérmálkozásra készülők leveleiből idézünk:

- Két éve készülünk a bérmálásra. Közben mindannyian fejlődünk lelkiekben, egyre jobban kinyíltunk egymás és Isten felé. A felkészülés során és az idő múlásával egyre biztosabb lettem benne, hogy Isten mellett szeretnék dönteni minden hely-

zetben, egyre inkább Istenben szeretnék élni. Sokszor vannak mélypontok is. Ezért a Szentlélek ajándékai közül az erősség lelkéért imádkozom, hogy a Szentlélek megerősítsen.

- A bérmálás számomra egyet jelent a döntéssel Isten mellett, azzal, hogy Jézus tanítása szerint éljek, az Ő útját járjam. Ez az út igazából elkezdődött a kereszteléssel. Ez az út hosszú és olykor nehéz út, tele fájdalommal és nehézséggel, viszont úgy gondolom hogyha ezt az utat szeretettel és alázattal tudom végigjárni Isten segít nekem. A közösségben is igyekszem betölteni a helyemet. Szolgállok a templomi énekkarban.

- Lépésről lépésre szeretném megerősíteni hitemet, egyre közelebb kerülni az Úrhoz. És most itt a bérmálkozásnál, amit csírárt kaptam a keresztséggel és elsőáldozással, kibontakozzon bennem. Szeretném, ha a Szentlélek segítene, hogy a jó úton haladjak. Saját elhatározá-

somból döntöttem úgy, hogy bér-
málkozni szeretnék. És ezt szív-
vel, lélekkel cselekszem.

- Azért szeretnék bér-
málkozni, mert a Szentlélektől kapott aján-
dékkal szeretném szolgálni az
egyházközségemet. Ministrálási
szolgálatban, és a következő
generáció felkészítésében is
szeretnék szolgálatot vállalni.

Elsőáldozás

Május 13.-án 20 gyermek, má-
jus 20-án pedig 6 felnőtt test-
vérünk járult először Jézus oltá-
rához. Jézus mondja: „Én va-
gyok az élet kenyere, aki engem
eszik, én általam él.”.. Az ál-
dozás előtt néhány gyermek levelet
írt Jézusnak. Ebből idézünk:

- Drága Jézus! Nagyon várom a
találkozást Veled. szeretlek. Adri

- Drága Úr Jézus. Nagyon vá-
rom a találkozást Veled. Kérlek
segíts kijavítani a matek 3-ast.
Bocsásd meg Uram, hogy nem
figyeltem a szentmise alatt. Na-

gyon szeretlek. Zita

- Segíts nekem az elsőáldozá-
somban! Köszönöm, hogy meg-
haltál értem a kereszten.
Georgina

- Kérlek bocsásd meg bűnei-
met. Köszönöm, hogy segítesz
életemben és segíts tovább
kérlek. Köszönöm! Izabella

- Köszönöm hogy eljött ez az al-
ka- lom is, hogy végre elsőáldozó
leszek. Andris

- Drága Úr! Jézus Nagyon sze-
retnék Veled találkozni. Ádám

- Kedves Isten! Kérlek segíts a
betegeken. Bocsásd meg bűne-
imet. Köszönöm hogy békében
vagyunk a családban és az osz-
tályban. Szeretlek! Bendegúz

- Drága Úr Jézus! Nagyon vá-
rom a találkozást! Köszönöm
hogy életet adtál. Dénes

- Drága Jézus! Kérlek mondd
meg a nagyapámnak a menny-
ben, hogy szeretem Őt, még ha
nem is ismertem. Noémi

- Drága Úr Jézus Kérlek segíts
eljutni a helyes úton az örök bol-
dagsághoz. Köszönöm, hogy
egészséges vagyok, hogy van

*családom. Segíts a bajban lévő-
kön, a rossz úton járókon és az
egész világon.*

Merse

Megújult az egyháztanács

A bérnálás napján hagyta jóvá megyéspüspök úr a megújított egyháztanácsot plébániánkon.

A Váci Egyházmegyében a plébánia tanácsadó testületeiről szabályzat rendelkezik:

1) Minden plébánián legyen egyházközségi tanács! Ezen belül legyen egy legalább háromtagú lelkipásztori tanács és egy legalább háromtagú gazdasági tanács. A két tanács tagjain kívül az egyházközségi tanács tagjai még a különböző szakterületek (pl. karitás, katekézis, ifjúság, család, liturgia, stb.) felelősei és más szolgálattevők.

2) A plébániai tanácsok tanácsadó testületek, amelyek segítik a

felelős lelkipásztort, aki a döntéshozó.

3) A lelkipásztori tanács feladata a plébánia lelkipásztori tervének elkészítése.

4) A gazdasági tanács feladata a plébánia költségvetésének és számadásának elkészítése, valamint a felelős lelkipásztor segítése a plébánia pénzügyi, gazdasági, könyvelési és gondnoki feladatainak megszervezésében.

5) A Liturgikus tanács feladata: A liturgikus feladatokhoz kiegészítőket nevel, felügyeli a sekrestyések, kántorok, akolitusok, énekarosok, ministránsok szolgálatát. Az Istentisztelet méltóságát, a templom rendjét, tisztaságát, díszítését, felügyeletét szorgalmazza. Az egyházi ruhákat karbantartja. Harangra, orgonára felügyel.

Pasztorális tanács: Sinkó Pál (elnök), Földváry István (diakonus), Uracs Gábor (kántor), Nagyné Zachár Anna (iroda vezető), Ivonyné Szarka Melinda (család közösség vez.)

Liturgikus tanács: Schenk Barnabás (akolitus), Hegedűs Tamás (akolitus), Nagy Márk (Igekör), Ivony István (Család köz., ministráns vez.), Földváry István (diakonus), Uracs Gábor (kántor), Simon Mária (kántor), Kövesdiné Fábrián

Gabriella (Karitás, egyházi ruhák fel.), Ország István (sekrestyés), Laczhegyi Miklósné (sekrestyés)

Gazdasági tanács:

Sinkó Pál (akoltus, pénztár), Szabó Imre (pénztár), Lábai Miklós (Bibli-aóra), Sinkó Zsolt (informatika), Oláh Krisztina (könyvelés), Varga Ildikó (könyvelés), Dr. Oroszi Sándor (jogi tanácsadás), Nagy Béla (temető felügyelő), Kurali József (perselyezés).

Az egyháztanács célja: Jövőt álmodni az egyháznak

- A pénzügyi és személyi gondoknál is nagyobb baja egyhá-zunknak, hogy nincsenek álma-ink. - Az álmok nem irreálisak, csak egy másfajta realitásban gyökereznek. - Jövőt álmodni az egyháznak annyit jelent, mint életre kelteni önmagunkban az őskeresztység álmát. - A jövő egyházáról álmodni annyi, mint Isten álmainak nyomába szegődni. - Álmainknak eléggé me-részeknek kell lenniük ahhoz, hogy Istennek helye legyen ben-nük. - Csak álmodni nem elég. Álmainkat tettekre kell válta-nunk. - Megálmodni az egyház jövőjét annyit jelent, mint ma-gunkhoz ölelni az újat. Az egyet-len erő, amely képes valamit jóra fordítani, a hit, a re-mény és a szeretet együttes ereje.

„Az Úr az én pásztorom” program folytatódik

Nagybőjt idején sokan olvastuk a Jó pásztorról szóló könyvet. Hétről hétre találkoztunk. Hús-vét utáni vasárnap volt a záró alkalom szeretetvendégséggel. Szeretnénk folytatni. Egyenlőre havonta egyszer találkozik a „Jó pásztor közösség” a Regőczi kápolnában, a vasárnapi mise után. A következő gondolatokról elmélkedünk:

- Jézus Krisztus soha nem csi-nált titkot abból, hogy az Ő köve-tésének ára van. Ha Vele járunk, ez Számára a legkedvesebb, és ezzel szolgálhatjuk leginkább azokat, akikkel együtt élünk.

1 . Nem önmagunkat szeretjük immár, hanem legjobban Krisz-tust, és felebarátainkat jobban, mint magunkat. A "szeretet" ön-zetlenség, önmagunk feláldozá-

sa, ellentétben az önzéssel.

2. Nem vagyok többé egy a tömegből, hanem kész vagyok engedni Istennek, aki engem elküldönít a többiektől. Krisztus azonban kijelentette, hogy csak kevesen fogadják el Őt és az Ő útját. Amennyiben valaki mégis az Övének vallja magát, az kiteszi magát a társadalom bírálatának és gúnyolódásának. A legtöbben ezt nem akarjuk (Ellentmondás jele).

3. A jogaimhoz való ragaszkodás helyett hajlandó vagyok másokért lemondani arról, ami jogosan megillet? Az "énünktől" való megszabadulás óriási jelentőségű (alázat). Az ember megszabadul a büszkeség minden sallangjától. Az ilyen embert - aki nincs eltelve önmaga fontosságával - nem lehet megsérteni.

4. Szolgálat. Nem óhajtok többé "főnököt" játszani, hanem kész vagyok mindig a legalacso-

nyabb helyet elfoglalni. minden napjaimból eltűnik a szüntelen lázadozás és feszültség. Az alázatos lélek egyik fő ismertetőjele az, hogy nem hajszolja az érvényesülést.

5. Ahelyett, hogy szüntelenül elégedetlenkednék az életemmel, és mindig azt kérdezném: miért van így, vagy úgy? - az élet minden dolgát fogadjam hála-lasan. Nem bűnbakot keresünk embertársaink közt, akire ráfoghatjuk szerencsétlenségünk okát.

6. Ahelyett, hogy mindenáron ragaszkodnék akaratom véghezviteléhez, megtanulok engedelmesen alkalmazkodni Isten akaratához.

7. Nem magam választom többé utamat, hanem kész vagyok Krisztus útján járni: tenni, amit Ő kíván tőlem. Ez pedig nem más, mint őszinte, egyszerű engedelmesség Isten azt akarja, hogy Vele együtt haladjunk, Vele járjunk. Nemcsak miérettünk, hanem másokért is, valamint az Ő dicsőségére.

- Mit jelent tanítványnak lenni:

1. Jézus követni.

Meg akarjuk tanulni, mit jelent tanítványnak lenni. (Az Újszövetségben sokat hallunk erről), ma már legfeljebb a zenei világban beszélnek egy nagy mester tanítványairól. Ezek a

fogal-mak egy kapcsolatra, függő viszonyra utalnak, tanító és tanuló közt. Mit jelent Jézus tanítványának lenni? Jézus tanítványa az az ember, aki elismeri Őt Mesterének és Urának, aki a Tőle való függésben éli az életét. A tanítványban a Mester gondolatai élnek, nem saját elképzeléseit akarja megvalósítani. A tanítvány kész arra, hogy a kereszttúton is kövesse Jézust.

2. Elfordulunk minden rossztól. „Senki két Úrnak nem szolgálhat” (Mt.6.24).

3. Minden nap kapcsolatba lépünk Jézussal. Hiába iratkozunk be egy tanfolyamra, ha nem megyünk el és nem veszünk részt azon. Nem lehetünk Jézus tanítványai, ha nem szakítunk időt, hogy Rá hallgassunk. Nem lehetünk barátok, ha sohasem időzünk együtt, ha nem beszélünk egymással, ha nem hallgatjuk meg egymást (ima,lge).

4. Azt jelenti, hogy más tanítványokkal együtt kapcsolódunk Jézushoz. Senki sem lehet tanítványa csupán egyedül. Az ember egyedül könnyen elgyengül és feladja elhatározását. Ahhoz, hogy kitartsunk, szükségünk van mások segítségére és biztatására, azokéra, akik velünk együtt járnak ezen az úton. (Közösség) „Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim

vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt” (Jn.13.35) Egyetlen szilárd bizonyíték, hogy valaki Jézus tanítványává akar lenni, a konkrétan megnyilvánuló szeretet (1.Kor.13).

5. Kész vagy arra, hogy Jézus tanítványa légy? Ha magadra pillantasz, esetleg elfoghat az az érzés: Nem vagyok elég jó ahhoz, hogy Jézus tanítványa legyek. Akkor gondoldj Lévíre, erre a megvesztegethető vámosra, aki hasonló helyzetben volt akkor, mint ma Te. Jézus egyáltalán nem azért jött, hogy az igazakat megtalálja, egészen tudatosan a bűnösöket választja. Rengeteg ember él és dolgozik Jézusért, de csak kevesen kérdezik meg, hogy mit szeretne tőlük Jézus. Csak kevesen tanulták meg, hogy úgy üljenek lábainál, mint a bethániai Mária. A tanítványság azt jelenti, hogy rá figyelni, az Úrral kapcsolatban lenni és szavát megfogadni. Szent Pál valószínűleg sohasem látta Jézust testi valójában.

Mégis rendkívül jól megértette, mit jelent Jézus tanítványának lenni, azaz, hogy Jézus teljesen magával ragadja az embert. A Szentlélek az Aki kinyilatkoztatja nekünk „Jézus az Úr”

Hírek:

Május.20.8.30: Felnőtt keresztelés, elsőáldozás.

Május 21. Pünkösdhétfői zárándoklat Panonnhalmára.

Május 27. 8.30-as mise végén az Altemplomban az új urnatemető megáldása.

Jún.2. Egyházközségi júniális, Spinyéri kápolna. 8.30-tól gyalogosok a Szt. Mihály kápolnától, autóval 9.00-tól a Regőcziből, 10.00: szentmise, csoportok, beszélgetés, játék, ebéd.

Jún.18-22. Napközis tábor.

Jún. 25-27. Elsőáldozók tábora, Regőczyi kápolna.

Júl. 4-8. Hittanos tábor, Dömös.

Júl. 20-24. Bérmas tábor Zamárdi

Júl. 27-29. Családos tábor, Leányfalu.

Aug. 8 -11. Ifi tábor, Zamárdi.

Aug.17-19. Egyházközségi lelki gyakorlat Kismaros, Ciszter Monostor.

*

Ezelőtt 24 évvel fedezték fel a Fehérek temploma alatt az elfalazott Altemplomot, ahol sok koporsót és múmiát találtak. Eze-

ket a múzeumok elszállították. Az üresen maradt Altemplom első részében urnatemetőt lett kialakítva. Lassan elfogynak az üres urnahelyek ebben a részben, ezért az elmúlt hónapokban a hátsó Altemplomi részben újabb urnahelyeket alakítottunk ki. Az el nem évülő urnahelyek a plébánián előre megvásárolhatók. Egyes-, kettes- és négyszemélyes méretben. Az Urnatemető első és második részében ezen túl új szabályok érvényesek a virágok elhelyezése, és a mécsesek égetése kapcsán. A kiírás szerint, kérjük a kriptarend betartását. Az új urnatemető megáldása május 27.-én 9.30-kor lesz.

A Felsővárosi Plébánia
számlaszáma:
11 742094-201 22841

Irodai idő a plébánián:
hétfő: 15.00 - 17.00
kedd: 15.00 - 17.00
szerda: 9.00 - 12.00
 15.00 - 17.00
péntek: 8.00 - 12.00

A plébánia honlapja:
www.feherektemploma.hu
e-mail:
vacfelsovaros@gmail.com